

L'ESQUERRA NACIONALISTA CONTINUARÀ DESUNIDA DE CARA AL 29-O

Fragments que no encaixen

Sense projectes d'articulació de propostes a efectes de Països Catalans, i amb un sistema electoral que afavoreix només els partits majoritaris l'esquerra nacionalista acudeix a les pròximes eleccions legislatives estatals del 29 d'octubre sota el signe de la màxima fragmentació, abocada a la marginalitat i l'extraparlamentarisme.

Albert Punsola i Vilar

L'esquerra nacionalista que acudeix a les pròximes eleccions legislatives estatals del 29 d'octubre ho fa sota el signe de la màxima fragmentació. Sense projectes d'articulació de propostes a efectes de Països Catalans, i

d'aquesta mena, no són una cita d'obligada participació». L'altra raó que addueix Catalunya Lliure per a defugir la seva compareixença a les urnes és el fet que es troba «en procés constituent com a organització política de masses». Aquest procés és pres per aquesta agrupació com a prioritari pel fet que té una relació més direc-

enfrontar l'actual secretari general amb altres sectors del partit encapçalats per Carod Rovira i Àngel Colom ha finalitzat amb el mateix Hortalà encapçalant la llista per Barcelona i amb els seus dos *opositors* seguint-li els passos en el, només possible, camí cap a Madrid.

Fonts pròximes a Joan Hortalà han

Mateu Morro, secretari general del Partit Socialista de Mallorca.

amb el sistema electoral espanyol, que afavoreix només els partits majoritaris, l'esquerra nacionalista es veu abocada a la marginalitat o a l'extraparlamentarisme.

En alguns casos, la situació de marginalitat és buscada. Catalunya Lliure, per exemple, ha fet pública una nota en aquests dies de campanya on manifesta el seu poc interès per participar en les eleccions al Parlament espanyol: «Votar candidatures de diputats al Parlament més genuïnament representatiu de la sobirania espanyola no entusiasma gaire l'independentisme català. Les eleccions, en especial les

ta amb la política catalana que la que pogués tenir una molt hipotètica representació al Congrés dels Diputats.

Altres partits catalans de l'esquerra nacionalista sí que accepten el compromís amb les institucions estatals. Per a Esquerra Republicana, la idea central és que cal defensar els interessos de Catalunya allà on aquests interessos siguin presents. Amb el lema «Esquerra, la nova frontera», ERC es presenta en solitari i amb un objectiu primordial: recuperar l'escó perdut el 1986. Si s'obtingués ara, no l'ocuparia Francesc Vicens, sinó Joan Hortalà. El petit terratrèmol intern que va

Congrés dels Diputats, àrea privada dels partits

indicat a EL TEMPS que «si ERC no obté més vots, cal pensar que en gran part és degut a una qüestió monetària i que, en conseqüència, l'obtenció de l'escó no és només important pel fet d'obtenir representació, sinó també perquè pot suposar una aportació econòmica al partit».

Amb un pressupost de campanya d'uns 17 milions de pessetes, ERC realitza actes electorals gairebé exclusivament a la circumscripció de Barcelona. Però hi ha una zona que sembla, no prohibida, però sí aliena a les intencions propagandístiques de l'històric partit català, es tracta del cinturó

DOMÈNEC UMBERT

Republicana no és obstacle perquè alguns dels seus membres manifestin que «som l'esquerra nacional». Una esquerra nacional que, malgrat tot, no ha oblidat confeir un programa estatal que propugna la reforma del sistema electoral, la reforma de l'administració de justícia, l'eliminació progressiva del servei militar obligatori, i el creixement de l'estat del benestar amb l'augment de prestacions socials, per esmentar només els punts del programa en els quals Catalunya no s'hi veu implicada com a comunitat nacional de manera específica. Però el pes del programa electoral d'ERC és la constant demanda de més autogovern per a Catalunya a través de la reforma de l'Estatut i també a través de l'assumpció, per part de la Generalitat, de totes aquelles competències que disfruten altres comunitats autònomes menys Catalunya.

Tot i que ENE es pot situar perfectament en la línia de l'independentisme, la federació Iniciativa per Catalunya mostra uns plantejaments més moderats que passen en una primera fase per l'esgotament de les possibilitats que ofereix l'Estatut. IC en el tema social és on posa l'èmfasi. No obstant això, fonts d'Iniciativa han dit a EL TEMPS que «la campanya per a les legislatives serà novedosa ja que, a banda dels nostres feus del cinturó industrial de Barcelona, ens obrirem a fer campanya a zones que fins ara no havíem prioritzat en les campanyes: Vic, Olot, Girona, el que en diem Catalunya profunda». Aquesta Catalunya profunda de què parla IC és especialment sensible al tema nacional i caldria preguntar-se quin paper ha tingut ENE en aquest interès d'Iniciativa per Catalunya a assolir nous vots en

ael Ribó.

is.

Joan Hortalà, cap de llista d'Esquerra Republicana de Catalunya.

industrial de Barcelona. Aquesta àrea —planter de votants socialistes i comunistes— en cap moment ha semblat demanar la presència dels homes i dones d'ERC, però tampoc ells han fet res per introduir-s'hi o acostar-s'hi. Les mateixes fonts pròximes a Hortalà han dit a EL TEMPS que «cal anar-hi i si s'ha de parlar en castellà s'hi parla. Ara, això els puristes no t'ho volen entendre». Sembla, doncs, que en ERC fins i tot l'itinerari de campanya esdevé tema de discrepància fonamental entre diverses tendències internes.

La situació no òptima d'Esquerra

Nacionalistes en coalició

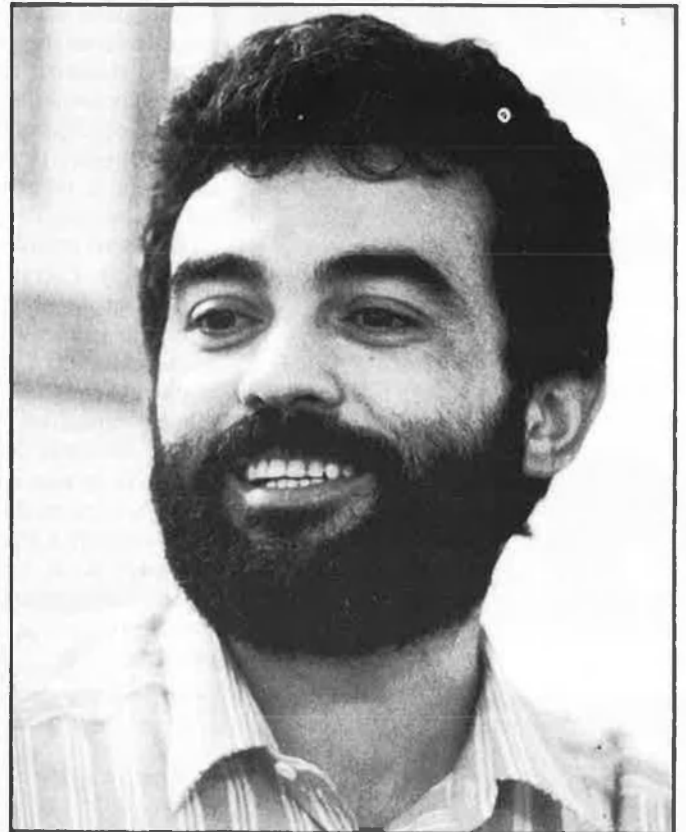
Entesa dels Nacionalistes d'Esquerra es presenta com ja és habitual dins de la federació d'Iniciativa per Catalunya que es configura junt amb el PSUC i independents. Segons han dit a EL TEMPS fonts de la federació, «encara que cada partit conserva la seva autonomia de cara a les eleccions, es tendeix a una gran unitat en aspectes com l'elaboració del programa, de manera que no es poden distingir parts d'un partit o de l'altre, ja que es el fruit de la discussió conjunta i no de propostes separades que després s'acoblen».

zones que poc tenen a veure amb Cornellà o Sant Adrià del Besòs.

La presència d'ENE a les llistes d'Iniciativa no és esplendorosa però no es pot parlar de marginació respecte al PSUC en cap cas, ja que la presència d'independents i sindicalistes també es important, així, es configura un equilibri entre les parts de la federació. Al Congrés i per Barcelona, el número 3 de la llista és d'ENE. Es tracta de Joan Josep Armet i Coma, un històric de l'independentisme, germà de Lluís Armet, cap administratiu de professió i membre del secretariat nacional de Nacionalistes d'Esquerra. Altres represen-

Enric Ribas.

Xavier Marí.

tants d'ENE a les llistes són: el número 2 per Tarragona, Jaume Solé i Martí; el número 1 al Senat per Girona, Joan Cosí Forch; i el número 1 al Senat per Lleida, Josep Borrell i Figuera.

La Federació Iniciativa per Catalunya té un pressupost per a la campanya de gairebé 10 milions i mig de pessetes. Pel que fa a les relacions de la federació amb altres forces afins de l'estat espanyol, tenen especial rellevància —segons fonts d'IC— «les que es mantenen amb Izquierda Unida però també amb altres formacions d'esquerra nacionalista com Euskadiko Ezquerria o UPV». Dins aquestes relacions entre IC i forces d'esquerra nacionalista, no es troben vincles especials amb les altres forces dels països catalans, si bé la relació és fluïda i els contactes existeixen, no s'intenta que aquests prenguin una dimensió especial pel fet de compartir un mateix espai nacional. El nivell estatal de les properes eleccions, potser és un obstacle afegit a aquesta coordinació en l'àmbit dels països catalans.

UPV, per totes

Unitat del Poble Valencià es presenta sola a les 3 circumscripcions del País Valencià amb el lema «Ara és la teua», i amb un pressupost de 8 milions de

pessetes la UPV farà actes a totes i cadascuna de les comarques catalanoparlants del País Valencià i fins i tot en algunes de castellanoparlants. Un altre dels lemes que acompanyen UPV en la campanya serà «Per l'esquerra verda valenciana», «això no significa —ha dit Francesc Pérez a EL TEMPS— que vulguem pactar o coaligar-nos amb ecologistes, simplement vol dir que assumim molts dels seus principis». Respecte a l'Esquerra Nacionalista Valenciana, Francesc Pérez ha assenyalat que «en realitat són *blaveros* i el seu àmbit de vots és València i l'Horta i res més. No ens hi fem». Cal assenyalar que, curiosament, aquest partit es presenta també a Catalunya en les properes eleccions legislatives.

Fonts d'UPV han dit a EL TEMPS que tenen unes expectatives de 45.000 vots. Per assegurar-se'ls, el seu programa electoral compta amb una proposta en què fins i tot coincideixen sectors poc esquerrans de la societat valenciana: el suport a la recepció de Canal 9 i TV3 al País Valencià.

Pel que fa a les candidatures d'UPV al Congrés, aquestes estan encapçalades pels següents candidats: Xavier Cantera (València), Robert Miralles (Alacant) i Maria Gràcia Moles (Castelló).

A les Illes Balears, el nacionalisme d'esquerres està representat per la for-

mació Esquerra Nacionalista de les Illes Balears que és una federació de 3 partits: Esquerra Nacionalista d'Eivissa i Formentera, el Partit Socialista de Mallorca i el Partit Socialista de Menorca. L'objectiu d'aquesta formació política és mantenir el seu diputat al Congrés. Per a aquesta Cambra el número 1 és Enric Ribas, d'Esquerra Nacionalista d'Eivissa i Formentera; el número 2, Mateu Morro, del Partit Socialista de Mallorca; i el número 3, Joan Bosco, del Partit Socialista de Menorca.

Esquerra Nacionalista de les Illes Balears compta per a la campanya amb un pressupost de 5 milions i mig de pessetes. El lema és «Mallorca ho necessita». Això a Mallorca, perquè segons l'illa, es va posant el nom de cadascuna davant de «ho necessita».

Enric Ribas, el candidat número 1 per Mallorca al Congrés, ha manifestat a EL TEMPS que «segons les enquestes del CIS, hi haurà dificultats per a mantenir l'escó, però sortosament les eleccions encara no han estat substituïdes per les enquestes». Davant de l'agitació recent en el panorama polític nacionalista de les illes deguda a l'aparició del nacionalisme de centre-dreta, Enric Ribas ha afirmat que «som l'única opció seriosa en aquest àmbit, però també és bo que la dreta es vagi nacionalitzant». □